

TEKST DYKTANDA

Walka o wolność piórem...

Dla Polaków odzyskanie niepodległości w 1918 roku było przełomowym wydarzeniem. Niewola naszych rodaków trwała 123 lata. W Rzeczypospolitej rozsiedli się zuchwali zaborcy. Walka o wolność naszej ojczyzny toczyła się nie tylko na frontach, lecz także słowem. Pióro stało się orężem w walce z ciemnością. Literatura przez przeszło sto lat zagrzewała Polaków do walki o niezależność. Pisarze krytykowali zdrajców ojczyzny, a wychwalali wysiłek dzielnych żołnierzy i młodych spiskowców, którzy walcząc o niepodległość ponosili ofiary. Adam Mickiewicz w swoich dziełach nie potrafił pohamować wybuchu gniewu na widok cierpienia krajanów. Jako głos narodu na emigracji, pragnął wzbudzić żal i skruchę wśród rodaków, którzy zostawili ojczyznę w potrzebie. Z kolei Henryk Sienkiewicz pisał swoje powieści „ku pokrzepieniu serc”. Pokazywał te momenty historii kraju, z których silny naród polski wychodził zawsze zwycięsko. Dzieła Stefana Żeromskiego również były pisane w duchu patriotyzmu. Jego niektóre utwory kształtowały w Polakach poczucie odpowiedzialności za ojczyznę, kontynuując romantyczne wzorce. W innych dążył do rzetelnego przedstawienia ówczesnej sytuacji w kraju. Pisarze zagrzewali naród do walki i starali się podnosić Polaków na duchu. W końcu marzenia o wolności spełniły się wraz z klęską zaborców i zakończeniem I wojny światowej, w wyniku której Polska odzyskała niepodległość.